

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci
žalobce: **S. Y.**

státní příslušnost Republika Kazachstán

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra České republiky

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 22. 1. 2019 č. j. OAM-621/ZA-ZA11-P16-2018, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2019 č. j. OAM-621/ZA-ZA11-P16-2018 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za

objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z člověka, který mu měl vyhrožovat ve snaze získat finanční odškodnění za opravu vozidla, které mu poškodil při dopravní nehodě. Tento důvod dle žalovaného nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž žalovanému vytýkal porušení ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jelikož žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Podle žalobce žalovaný též porušil ust. § 14a zákona o azylu, neboť mu v případě návratu do vlasti hrozí nebezpečí vážné újmy a článek 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, protože mu v případě návratu hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestání. V případě nuceného vycestování do Kazachstánu by musel čelit riziku napadení a případně i „fyzické rozpravě“ ze strany člověka, který mu vyhrožoval, že pokud mu do měsíce nezaplatí za opravu vozidla, které mu žalobce naboural, může ho i zabít. Částka, kterou dotyčný požaduje je mnohonásobně vyšší než skutečná oprava nabouraného vozidla činila. Žalobce se proto obává o své zdraví a život. Závěrem žaloby poukázal na korupci v řadách kazašské policie, v důsledku čehož je naprosto zřejmé, proč se na policii ve své tíživé situaci neobrátil. Žalobce se proto domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2019 č. j. OAM-621/ZA-ZA11-P16-2018 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 7. 2018. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany téhož dne uvedl, že je státním příslušníkem Kazachstánu, vyznává muslimské náboženství a nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace ani nijak politicky aktivní. Je ženatý a je otcem 4 dětí, které žijí s matkou v Kazachstánu. Z vlasti vycestoval dne 13. 7. 2018 letecky z Astany do Dubaje a následně letecky do Prahy. Je zdravý a neužívá žádné léky. Jako důvody své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že v zemi původu pracoval jako taxikář. Dne 15. 3. 2018 způsobil dopravní nehodu, při které poškodil terénní osobní automobil Toyota. Majitel tohoto vozidla po něm vymáhá vzniklou škodu a stanovil mu lhůtu, ve které má peníze zaplatit. Sdělil mu, že pokud je nezaplatí, ublíží mu. Žalobce dodal, že jsou to veškeré důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu v České republice. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 19. 7. 2018 byl s žalobcem proveden

pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci tohoto pohovoru žalobce uvedl, že se rozhodl odcestovat do České republiky, když se obrátil na cestovní kancelář, kde mu řekli, že se v České republice dobře žije. Začátkem července 2018 si vyřídil doklady k odjezdu prostřednictvím této cestovní kanceláře a 11. 7. 2018 obdržel české turistické vízum. S vyřízením dokladů potřebných pro odjezd stejně tak jako se státními orgány Kazachstánu žádné problémy neměl. Cestovní kanceláři zaplatil 500 000 Tenge (KZT), což představuje zhruba 1 700 USD. K dopravní nehodě, kterou způsobil, uvedl, že jel taxíkem ve městě Astana dne 15. 3. 2018, kdy měl zelenou, avšak z vedlejší ulice vyjelo auto, do kterého narazil. Řidič tohoto auta byl zraněn, a když na místo nehody přijeli policisté, tento poškozený řidič druhého vozidla sdělil, že si to vyřeší sami, s čímž žalobce souhlasil. Dotyčný dal svůj automobil do servisu a kolem 20. 3. 2018 mu telefonicky sdělil, že má uhradit cenu za opravu vozidla, u něhož byla poškozena přední část a dveře. Dotyčný po něm požadoval 15 000 000 KZT, což byla nepřiměřená cena opravy a dále žalobci vyhrožoval. Konkrétně mu vyhrožoval v dubnu 2018, když se s žalobcem potkal na ulici a sdělil mu, že má peníze zaplatit do konce měsíce a že pokud tak neučiní, ublíží mu nebo ho zabije. Tento člověk se jmenuje A., ale jeho příjmení žalobce nezná. K dalším dotazům žalobce odpověděl, že se na žádné státní orgány ani policii neobrátil o pomoc, neboť mu dotyčný řekl, že pokud tak učiní, bude ještě hůř. Žalobce při pohovoru potvrdil, že jediným důvodem k odchodu z vlasti bylo setkání s dotyčnou osobou v dubnu 2018, kdy mu vyhrožovala. Nejdříve vycestoval do Ruska, kde si chtěl najít práci, tuto však nenašel a o mezinárodní ochranu v Rusku nepožádal, neboť tam zůstat nechtěl. O možnosti přestěhování v rámci Kazachstánu neuvažoval, neboť by si ho dotyčný našel. V případě návratu se obává, že mu tento člověk ublíží. Kromě výše uvedeného jiné problémy v zemi původu neměl. Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu žalobce, a to:

- Výroční zpráva Amnesty International 2018 o Kazachstánu ze dne 22. 2. 2018,
 - Výroční zpráva Human Rights Watch 2018 o Kazachstánu ze dne 18. 1. 2018,
 - Informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 3. 7. 2018 ohledně bezpečnostní a politické situace v Kazachstánu,
 - Zpráva Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 20. 4. 2018 o dodržování lidských práv v Kazachstánu v roce 2017.
6. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odstavce 5 téhož ustanovení ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není přechodná a cizinec k ní má přístup. Podle odstavce 6 téhož ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem,

nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

7. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
8. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
9. Krajský soud především musí poznamenat, že přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska namítaných žalobních bodů tak, jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 8. 12. 2019. V žalobě žalobce vytýkal žalovanému porušení ust. § 3 správního řádu, jelikož si žalovaný podle něj nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Nic bližšího ovšem k této žalobní námitce neuvedl a nekonkretizoval; žalobní námitka byla formulována v natolik obecné poloze, že ji blíže nebylo možno přezkoumávat. Za této situace musí krajský soud toliko konstatovat, že tato námitka je nedůvodná. Z obsahu správního spisu žalovaného totiž vyplynulo, že si žalovaný opatřil dostatek skutkových zjištění z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a podrobně provedeným pohovorem k důvodům této žádosti s žalobcem. Opatřil si též potřebné aktuální informace o situaci v zemi původu žalobce Kazachstánu. Nelze tedy žalovanému vytýkat, že náležitě nezjistil skutkový stav věci v potřebném rozsahu.
10. Zásadní žalobní námitkou bylo neudělení doplňkové ochrany žalobci podle ust. § 14a zákona o azylu a v této souvislosti porušení článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť mu v případě nuceného návratu do země původu hrozí mučení, nelidské či ponižující zacházení či trestání, tedy nebezpečí vážné újmy uvedené v ust. § 14a odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Toto nebezpečí žalobce spatřoval ve skutečnosti, že by musel čelit riziku napadení ze strany člověka, který mu vyhrožoval, že v případě nezaplacení ceny opravy vozidla, které mu žalobce naboural, ho může i zabít. Žalobce se tak obává o svoje zdraví a život. Původcem pronásledování nebo vážné újmy podle shora citovaného ust. § 2 odst. 6 věty druhé může být i

soukromá osoba, ovšem pouze v případě, že veřejná moc není prokazatelně schopna či ochotna odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před hrozící vážnou újmou. Mezi informacemi o zemi původu shromážděnými v průběhu správního řízení žalovaným je rovněž výše uvedená Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 20. 4. 2018 o dodržování lidských práv Kazachstánu v roce 2017. V části pojednávající o úloze policie a bezpečnostního aparátu se v ní uvádí, že Ministerstvo vnitra dohlíží na činnost státní policie, která nese primární odpovědnost za vnitřní bezpečnost včetně vyšetřování a prevence trestné činnosti a správních deliktů, udržování veřejného pořádku a bezpečnosti. Tato agentura pro dohled nad státní správou a boj proti korupci má administrativní a trestně právní pravomoci. Žalobce tedy měl možnost se obrátit se žádostí o pomoc buď u příslušného policejního orgánu, příp. na další orgány či organizace zaměřené na ochranu lidských práv a svobod. Žalobce dle vlastní výpovědi při pohovoru konaném k důvodu jeho žádosti o mezinárodní ochranu však uvedl, že tak neučinil proto, že mu dotyčná osoba sdělila, že pokud tak učiní, bude ještě hůř. Žalobce tedy v zemi původu se ani nepokusil svou situaci řešit a není proto možno učinit závěr, že by mu v případě podané žádosti u kompetentních státních orgánů byla tato pomoc odmítnuta či že by nebyla poskytnuta v potřebném rozsahu. Odkaz na korupci v řadách kazašské policie sám o sobě neprokazuje, že by žalobci státní orgány, tedy i policejní orgány, účinnou pomoc poskytnout nemohly. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než i tuto žalobní námitku vyhodnotit jako nedůvodnou.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29.07.2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce